

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Archiepiscopatus de littera S. cap. XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Archiepiscopatus de litera S.

Salernitani, in Terra Laboris. Cap. XXXI.

ALPHANVS, Salernitanus, primum Monachus Casinensis, deinde postulatione Gisulfi Principis, Abbas Monasterii S. Benedicti Salerni, & postremò eiusdem ciuitatis primus Archiepiscopus (non autem Sipontinus, ut nõ rectè annotauit Trittemius lib. 4. c. 110.) tanto scientiæ

lumine, cum sanctitate coniuncto, præditus legitur, ut illius seculi hominibus pro miraculo fuerit. Creatus autem uidetur circa annũ D. 1056. Opera eius, quæ posteris reliquit hæc sunt ;

De vnione uerbi Dei & hominis, lib. 1.

De vnione corporis & animæ, lib. 1.

De quatuor humoribus corporis, lib. 1.

De passione S. Christinæ Virg. & martyr. lib. 1.

Epitaphiorum, Hymnorum, & Carminum, lib. 1.

Ex his uidi Casini MS. scanno 8. ad sinistram.

De S. Sabina Versus, & Hymnos tres.

De S. Mauro Hymnos duos, De S. Mattheo tres. De sancto Fortunato, & fociis, duos, De sancto Nicolao, unum.

Ad Attonem Episcopum Teatinum, uersus.

Ad Gisulfum Principem, uersus.

Epistolas septem ad diuersos, Carmine.

Orationem eiusdem, Metricam.

Epitaphia septem. Passionem 12. martyr. Beneuentanorum.

Hæc excusa est apud Aloysium Lipomanum Tom. 4. & Mosandri, Tomo 7. Surii die 1. Septembris. Citat & Petrus Diac. ca. 19. Hymnos de S. Christina. De S. Benedicto duos: Et alios in laudem Monachorum, & Monasterii. Horum nonnulli excusi sunt in tertio Tomo Poematum D. Prosperi Martinengii, Romæ, in 4. anno 1589. Obiit Salerni, ubi & sepultus est mense Maio, & inter sanctos relatus.

2 D. Alphanus, Salernitanus, monachus Monasterii sanctæ Trinitatis Cauæ, S. Leonis Abbatis discipulus, & deinde Salernitanus Archiepiscopus secundus, tam nomine, quàm officio, creatus circa annum Do. 1070. præfuit in omni sanctitate annis aliquot, & piis operibus plenus, quieuit.

ANNOTATIO.

Putant nonnulli hunc eundem esse cum precedenti, at non ita esse, intelleximus Salerni dum illic essemus, ex catalogo Archiepiscoporum illius sedis, & ex Tabulis Cauensibus ad nos transmissis; insuper & ex Privilegio eiusdem Alphani monasterio suo Cauensi concesso, in quo expressis verbis fatetur Leonem illius cœnobij Abbatem spirituales patrem suum fuisse, sic enim inquit:

Privilegium D. Alphani Episcopi, de liberatione Ecclesie S. Nicolai.

In nomine D. N. I. C. Anno ab incarnatione eius 1071. & 29. anno principatus D. Gisulphi, gloriosi Principis, mēse Februarii, nona Indict. Ego Alphanus gratia Dei Archiepiscopus Sanctæ sedis huius Salerni Archiepiscopus, clarifico quoniã Leo, Religiosus Abbas Monasterii sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, quod constructum est foris hac ciuitate, in loco ubi Metellianum dicitur, ac spiritualis Pater meus, &c.

D. Ligorius, monachus sanctæ Trinitatis Cauæ, Ecclesiam, quam regendam susceperat, aliquot annis strenuè gubernauit. *Tabula Cauenses MS.*

Saltzburgenses in Bauaria.

1 D. Ioannes Anglus, monachus Vvintschelensis in Anglia, discipulus sancti Bonifacii Moguntini Archiepiscopi, uir doctus & pius, Saltzburgensis Archiepiscopus primus, & generaliter omnium circumiacentium prouinciarum, à Gregorio Papa III. anno Do. 740. ordinatus; annis 14. in vinea Domini indefessus laborauit, & prædicationibus assiduis multos ad unitatem fidei Catholicæ aggregauit. Moritur anno D. 754. *Tritt. lib. 4. c. 105.*

5 D. Anumilonius, Abbas cuiusdã monasterii in Germania, quod arbitror fuisse S. Petri, ex quo multi eius prædecessores assumpti sunt, quintus Archiepiscopus, ut Trittemio placet, siue secundus, ut scribit Demochares de sacrif. missæ Tomo 2. c. 11. creatus anno 813. annis plus minus nouem suæ Ecclesie præfuit: Obit anno 821. *Demochares loco citato.*

22 S. Thiemo, siue Diemo, Bauarus, nobilissimo Ducum Bauariæ sanguine procreatus, monachus & Abbas S. Petri Saltzburgi, aliquamdiu latuit in Monasterio Hirfaugiensi, ob excommunicationem Henrici III. Imperatoris, donec turbationum fluctibus sedatis, ad regimen Ecclesie Saltzburgensis anno 1090. assumptus est. Postea cum iam decrepitis Hierosolymam profectus fuisset, à Turcis captus, & membris omnibus truncatus, uiso corde proprio spiritum

reddidit apud Corozaim, anno Christi 1102. Archiepiscopus sui undecimo. *Trittemius lib. 4. c. 123. Belforest. in Cosmogr. & Demochares.*
 24 D. Eberhardus primus Comes de Hiltoltstein, monachus & Abbas Biburgensis, siue Addiburgensis, creatus anno 1147, in omni pietate, pauperum enim amator precipuus fuit, populum sibi commissum annis 17. rexit: & bonis operibus plenus in pace quieuit, anno 1164. *Belforestius in Cosmographia.*

Senonenses in Gallia.

28 D. Lampertus, siue Lambertus, uel Landebertus, Monachus monasterij Fontanelle, doctrina, & morum grauitate uenerabilis, populum sibi commissum laudabiliter rexit. Floruit anno Domini 700. *Trittemius lib. 4. c. 71.*

30 Sanctus Vulfrannus, siue Volframus, uel Vulphronius, Gallus, Vasco, patre Vualberto Comite, Monachus Fontanelle, ante episcopatum, postquam ad Senonensis ecclesie regimen assumptus est anno 696. in conuersione infidelium, maxime Frisonum, assiduit, & opus euangelicum per annos quinque infatigabiliter peregit, cuius predicationibus multi nobilium, & infirmorum abrenunciata idololatrie sorde, fidei fonte abluti sunt, inter quos Radbodi regis filius, qui adhuc in albis positus, mundus, ut creditur, transiit e mundo: Ipsum quoque Radbodum ad hoc usque petiit, ut baptizari expeteret. Sed positum pedem ad lauacrum, cum audisset plures suorum progenitorum in inferno quam in celo esse, retraxit, dicens se plures malle sequi, quam paucos. In maiori senectute positus, & pedum dolore frequenter uexatus, abdicato episcopatu, ad Monasterium suum redijt, ibique transiens coronam accepit æternam, anno Domini 720. decimotertio cal. Aprilis. *Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 4. c. 73. & alij.*

32 Sanctus Ebbo, uel Obbo, siue Albo, Gallus, monachus & Abbas Monasterij S. Petri Viui, Senonis, secundum seculi dignitatem nobilis, Guertici epi. cuius successor anno 735. fuit, nepos, uir sanctissime uite, & religionis eximie, multis in uita, & post mortem, que accidit anno 750. regiminis sui. 15. claruit miraculis. *Trittemius lib. 4. c. 75. Demochares de sacrif. missæ. tomo 2. c. 17. Belforestius in catalogo Archiepiscoporum Senonensium in sua Cosmographia.*

47 D. Hieremias, monachus Gallus, creatus anno domini 819. cum aliquot annis supra gregem suum inuigilasset, obiit circa annum 830. *Demochares, & Belforestius, ibidem.*

48 Sanctus Aldricus, Gallus, monachus & Abbas monasterij Bethleem

Bethleem, quod de ferrietas, siue ferriarias dicitur in Gallia, Hieremias substitutus, sanctitate, ad miracula usque, claruit. Migravit a seculo anno 842. octavo Idus Iunij, & albo Sanctorum adscriptus est. *Idem auctores.*

50 D. Egilus, monachus & Abbas Monasterij S. Salvatoris de Prumia, in agro Treuitensi, creatus an. Domini 865, annis sexdecim gregem sibi concreditum uerbo & exemplo ad satietatem pauit, & bonis operationibus nomen sibi aeternum promeruit, anno 871. *Auctores qui supra.*

51 D. Angesilus, siue Ansegisus, Gallus, monachus, & Abbas Laubiensis in Hannonia, doctrina, inter omnes sui temporis, clarus, uir Episcopatu dignus, Egilo datur successor anno 871. A Iohanne, Papa VIII. ob peritiam rerum Ecclesiasticarum, & secularium, Primatum, Galliae, & Germaniae accepit anno 872. quae dignitas per manus tradita ad successores suos, in hodiernum usque diem, permeauit. Obijt anno 878. accepti beneficij octauo. *Trittemius lib. 4. c. 86. Demochares & Belforest.* Scripsit inter alia, ad utilitatem Eccl. Cathol. Statuta ecclesiastica Caroli, lib. 2.

Leges mundanas eiusdem, lib. 2.

Statuta ecclesiastica Ludouici, lib. 2.

Leges mundanas eiusdem, lib. 2.

Qui omnes excusi sunt Parisiis cum Benedicto Leuita, adiectis etiam nonnullis Caroli Calui Imper. & aliorum Regum, anno 1588. in 8.

52 D. Eurardus, monachus Gallus, Angesilum immediate sequutus, usque ad annum 887. per spatium nouem. plus minus annorum, Archiepiscopali munere functus, moriens sui desiderium omnibus dereliquit. *Demochares & Belforestius.*

56 D. Gulielmus, monachus S. Petri Viui, creatus anno 933. senario nondum in regimine expleto obiit, anno 938. *Præfati auctores.*

57 D. Gelanus, siue Gerlandus, monachus S. Germani Antisiodorensis, in locum Gulielmi positus, dignitatem & uitam amisit, anno 946. *Auctores nominati.*

58 D. Videmannus, seu Hildemannus, monachus S. Dionysii extra Parisios, amissum in Gelanno honorē, monachismo restituit, & laudabiliter eo usus est, annis 13. Migravit anno 959. *Idem auctores, & Trittem. item de hoc & eius prædecessore, in chronico Husaugie,*

85 D. Petrus Rogerius, Lemouicensis, Gallus, Monachus, & Abbas Filcanensis, creatus anno Domini 1338. paulo post ad Rothomagensem transfijt Archiepiscopatum, tandemque in Papam Clementem

tem

rem VI. electus. *Predicti auctores omnes.*

94 D. Gulielmus de Nanton, Monachus, & Abbas S. Germani Antifiodorensis, Gallus, creatus anno Domini 1421. sedit annos plus minus vndecim, & anno 1432. moriens, in ecclesia sua sepultus est. *Demochares & Belforest. citati.*

Siracusani, in Sicilia; nunc sunt Episcopi.

29 Sanctus Maximianus, Romanus, Monachus, & Abbas S. Andreae Romæ tempore S. Gregorij Papæ primi, ecclesiam Siracusanâ verbo & exemplo mirabiliter gubernavit, & miraculorum gloria clarus migravit ad dominum anno 596. a morte numero & catalogo Sanctorum adscriptus, cuius festiuitas a fidelibus digno honore recolitur, quinto Idus Iunij. *Gregorius Papa dial. lib. 3. c. 36. Trittenius lib. 4. c. 228.* Scripsit nonnullas Epistolas, vt ex Registro diui Gregorij Papæ colligere licet, cuius ad eum extant plures epistolæ, scilicet, lib. 2. Indict. 10. epist. 4. 18. & 26. Indict. 11. epist. 12. 50. & 53. lib. 3. epist. 11. 12. 13. 14. 36. & 42.

Strigonienses, in Hungaria.

D. Sebastianus, Monachus, & Abbas Diui Martini, quod cœnobium Rex Stephanus, in monte Pannoniæ, magnifico sumptu sub regula Diui Benedicti, construxerat, uir singulari uita, & sapientia non mediocri præditus, qui & miro amore a Rege cõplectebatur, cuius fauõre & auctoritate eo vsque euectus, vt Strigoniensis primus Metropolita crearetur, circa annum Domini 999. Cæcitate postea percussus, suffraganeo vsus est Diuo Astrico Coleciensi episcopo, sed anno tertio pristinae sanitati restitutus, munus Pontificiû indefessus expleuit, plurimosque ad unitatem fidei, sua doctrina, & sanctitate conuertit. *Antonius Bonfinius rerum Vngaricarum decadis 2. lib. 1.*

Sypontini, in Apulia.

D. Gerardus, Monachus Monasterij Casinensis, ab Alexandro Papa II. ob morum grauitatem, & sapientiæ doctrinam, Archiepiscopus Sypontinus consecratus, dignum se Præsulatu ad finem usque ostendit. *Leo Ostiensis, lib. 3. c. 24.*